

[Steincke.]

de allerbedste Forbilleder til at anvende den Fremgangsmaade, jeg i Dag har anvendt.

**Veistrup:** Jeg takker den højtærede Minister for Oplysningen om, at Pladsmangelen ikke har været voksende. Naar man hidtil har kunnet anbringe de sindssyge, i hvert Fald i overvejende Grad, paa Hospitalerne, vil jeg antage, at den Pladsmangel, der hersker i Øjeblikket, ikke er saa overvældende. Det er maaske derfor ikke ganske uberettiget, at jeg har peget paa det ejendommelige i, at Bevillingsmyndighederne den ene Gang efter den anden presser paa overfor Regeringen for at faa den til at fremsætte Forslag om Bygning af Hospitaler eller andet, som dog maaske ikke er saa stærkt paakrævet, som det synes at fremgaa af Udtalelser fra anden Side.

Naar det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds henviste til min Partifælle i Folketinget, er det Forhold, han omtalte, noget, jeg ikke har været blind for, men det kan ikke forhindre, at jeg for mit personlige Vedkommende har fremsat den Bemærkning, jeg gjorde. Og naar det ærede Medlem tilføjede, at fordi andre ikke bærer sig normalt ad, var der dog ikke nogen Grund til derfor at bygge Sindssygehospitalet, vil jeg sige til det ærede Medlem, at dette var en Bemærkning, der var mere end almindelig søgt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretog man:

*Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1928—29.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 881).

Sagen sættes til Forhandling.

**Finansministeren (N. Neergaard):** Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa alle Normeringslovforslagets talrige Enkeltheder, de vil kunne ses af Lovforslaget og de ledsagende Bemærkninger. Princippet har denne Gang som tidligere været

at vise den størst mulige Tilbageholdenhed overfor Forøgelse og saa vidt muligt at tilstræbe en Simplifikation i Administrationen og en Nedbringelse af Tjenestemændenes Tal. Det samlede Resultat er i Aar ualmindelig gunstigt — jeg tror neppe nogen Sinde, vi har haft en Normeringslov, der viser et saa gunstigt samlet finansielt Resultat —, idet Nettobesparelsen, naar man trækker Forøgelserne fra Nedsættelserne, bliver 958 000 Kr. i et Normalaar. Jeg skal særlig fremhæve den store Besparelse paa Post- og Telegrafvæsenet, der andrager 421 000 Kr. i et Normalaar, og dette er endda langt fra Udtryk for, hvad Sammenlægningen af de to Administrationer har bevirket af Besparelser for Statsholdningen, thi meget af dette finder ikke Udtryk paa Normeringsloven, men paa Finansloven; den samlede Besparelse udgør i Virkeligheden for et Normalaar 1 220 000 Kr., naar alt tælles sammen.

Af Enkeltheder paa Normeringsloven er der kun to, jeg maa nævne, fordi de er af mere principiel Natur. Den ene er denne, at der er kommet en Bestemmelse ind, hvorved man foreløbig fraviger Tjenestemandens Bestemmelse om, at der skal gives en særlig Kontorholdslov. Man har jo atter og atter udskudt dette, og jeg har ment, det var rigtigt foreløbig at udskyde det nogle Aar endnu, eller i alt Fald et Par Aar, indtil der kommer større Stabilitet i Prisforholdene og med Hensyn til Tjenestemandens forholdene i det hele. Jeg tror, man naar det mest sparsommelige og praktiske bedste Resultat ved endnu i et Par Aar i hvert Fald at lade Kontorholdsbeløbene bestemme paa Finansloven; man risikerer ellers meget let, at det Kontorholdsbeløb, som er fastsat i Kontorholdsloven, og som maaske er større end nødvendigt for et følgende Aar, alligevel bliver brugt, naar det nu en Gang staar til Raadighed. Nu kan vi følge det Aar for Aar.

Det andet Forhold angaar de saakaldte sønderjydske Tillæg, om hvilke der har været diskuteret overordentlig meget. Det var jo ved Loven af 28. Juni 1920, at disse sønderjydske Tillæg blev fastsat — hvorfor, vil være i de fleste ærede Medlemmers Erindring; det var, fordi man ikke ønskede at gøre den Fejl om igen, som Danmark havde begaaet i Tiden mellem de to slesvigske Krige, nemlig ikke at have gjort tilstrækkeligt for at faa de bedste Mænd til Sønderjylland som Tjenestemænd. Det var ganske naturligt, at der kom Folk derned, som enten var for unge, eller som ikke havde synderlige Avancechancer i Kongeriget. Patriotismen